

[Aksel Larsen.]

finansministeriet, der vedrører denne sag, bilagene nr. 40 og 41, siger man — jeg beder om tilladelse til et par korte citater — følgende:

„Fritages videnskabelige bøger, vil det være nærliggende også at fritage f. eks. faglitteratur. Herved ville en stor og vanskelig afgrænselig del af bogmarkedet blive fritaget for papirafgift og for den almindelige omsætningsafgift.“

Ja, her har vi altså et eksempel på det, som man støder på gang på gang: at vanskeligheden ligger i afgrænsningen, en vanskelighed, som udelukkende skyldes, at vi har omsen i engrosleddet. Konkret siger man om vort ændringsforslag, at fritagelsen, hvad skolemateriel angår,

„vil betyde en undtagelse fra afgiftspligten for et uoverskueligt antal varer og vil, fordi den går på tværs af varegrupperne, være af betydelig økonomisk rækkevidde.“

Det tvivler jeg aldeles ikke om, men det gør det efter min mening ikke mere rimeligt, at skolemateriel er belastet med omsætningsafgift, og det er i hvert fald ikke min skyld, at vi har en omsætningsafgift i engrosleddet, som bringer os i den situation, så jeg har ikke kunnet tage mit ændringsforslag tilbage.

Dertil kommer, at det i bemærkningerne fra finansministeren yderligere siges:

„Når man så ud over disse praktiske vanskeligheder yderligere kan pege på, at langt størsteparten af udgifterne til skolemateriel og lærebøger betales af det offentlige, kan jeg ikke anbefale afgiftsfritagelsen.“

Her er vi altså ved det. Man lægger omsætningsafgift på skolemateriel, skolebøger o. lign., og når man så skal afvise et forslag om at ophæve omsætningsafgiften på disse varer, siger man: herregud, det gør ikke så meget, det meste af det betales jo af kommunerne. Ja, det ved vi godt, men hvorfor får kommunerne deres penge? Fra skatteyderne; og når kommunerne skal bruge flere penge til indkøb af skolemateriel, må de altså forhøje skatteudskrivningen, og det vil igen sige, at der på den måde alligevel bliver lagt en byrde på befolkningen. Det er altså ingen som helst trøst for folk, der har børn i skolen, at de ikke selv skal betale

skolebøgerne, for på en eller anden måde skal de betale dem alligevel, nemlig gennem kommuneskatten. Jeg mener, at vort ændringsforslag er rimeligt, er vel motiveret, og jeg anbefaler det til vedtagelse.

Samtidig må jeg igen sige, at alt dette i øvrigt understreger berettigelsen af det synspunkt, jeg har hævdet: at tiden er inde til at overveje, hvornår og hvorledes man kan gå over fra en omsætningsafgift i engrosleddet til en omsætningsafgift i detailleddet, hvis man da ikke vil gå den vej helt at afskaffe omsætningsafgiften.

Det ærede medlem hr. Helge Larsen har i en udtalelse til Politiken sagt noget om, at en af fejlene ved engrosomsen er den, at 9 pct. faktisk er maksimumshøjden; man kan ikke lægge en højere afgiftsprocent på. Hvis det er tilfældet, er der altså kun den mulighed, hvis man vil forandre afgiftsprocenten, at man regulerer den nedad, og det ved jeg også at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen har været talsmand for. Jeg synes, det er urimeligt, at man, fordi vi nu har fået denne afgift, stift holder fast ved, at den skal blive liggende, hvor den én gang ligger, nemlig på 9 pct. Det kunne overvejes, hvis man ikke helt ville afskaffe den, om man så ikke burde nedsætte den. Jeg var svært fristet til at udarbejde et ændringsforslag i den retning, men så gik det op for mig, at det er en så vanskelig sag, at det må man faktisk have ministeriet til; netop fordi omsætningsafgiften ligger i engrosleddet, kan dens nedsættelse eller afskaffelse kun ske ved en aftrapning over nogle måneder eller måske et par år.

Vi har jo i frisk erindring, hvor vanskeligt det var i sin tid at finde en ordening, så man eventuelt kunne afskaffe tekstilafgiften. Man fandt ud af, at det kun kunne lade sig gøre ved en aftrapning over 20 måneder. Hvorvidt der behøves 20 måneder til at aftrappe en nedsættelse eller afskaffelse af omsætningsafgiften, ved jeg ikke, men jeg kunne ønske, at den højtærede finansminister lod foretage en undersøgelse af, hvordan dette kan gøres. Jeg vil ikke gå så langt som at forlange, at den højtærede minister skal komme med et forslag herom nu, men han kunne dog til underretning for folketinget eller til underretning for udvalget, som jo har lov til at fortsætte sit arbejde, også efter at dette lovforslag er gjort fær-